

DAJ NA MŇA POZOR

COOL
BOOKS

keby sme boli k sebe úprimní

V deň pohovoru som vstala o ôsmej, zišla som do kuchyne a naliala si zvyšok kávy. Postavila som sa k linke, a kým som si uchlipkávala zo šálky, pozerala som sa cez okno. Keď som dopila, vyhrnula som si rukávy, pustila som vodu a umyla som taniere z raňajok, ktoré Amy a Jonathan nechali v dreze.

Už o niekoľko dní sa od nich odsťahujem.

Amy nedávno kúpila detskú postieľku a odložila ju do garáže. Potom prišla domov s taškou z hračkárstva. Trčal z nej plyšový zajačik. Opýtala sa ma, ako sa mi darilo na maturitnej skúške z angličtiny, povedala som jej, že som písala esej o úpadku spoločenských mravov v dvoch poviedkach, ona odvetila, že to znie dobre, a odniesla tašku do spálne, akoby o nič nešlo.

Vedela som, že sa pýta len zo slušnosti. Neprosili ma, aby som zostala.

Drez bol prázdny. Drhla som ho, kým sa neskvel čistotou, a zastavila som vodu. Snažila som sa dýchať pomaly a zhlboka. Kiežby som po tej práci tak netúžila.

Zavibroval mi mobil.

„Pripravená?“ opýtala sa ma Karen. Už štyri roky bola mojou sociálnou pracovníčkou, a hoci som si vedela predstaviť, že sedí v aute, na sukňu jej kvapká káva a popri telefonovaní so mnou si ešte stíha kontrolovať e-maily, trochu mi upokojila splašené srdce.

„Asi áno,“ pritakala som.

S Juliou sme sa vrátili do domu hlavným vchodom, od ktorého som sa včera večer odvrátila. Masívne dubové dvere viedli do vstupnej haly a odtiaľ do obývačky, kde stredoškólači pomáhali najmenším vystrihovať a lepiť ozdoby z farebných papierov. Spoločne sa hrbili nad konferenčným stolom.

„Je čas upratať!“ zahlásila Emma, dievčina, ktorá sa na mňa ráno usmiala. Sledovala som, ako deti naukladali papiere na úhladnú kôpku a zatvorili vrchnáky na lepidlách. Emma na rozlúčku pohľadkala Blancu po hlave a pobrala sa za Jacksonom a Hunterom na poschodie.

„Ďakujem!“ zavolala za nimi Julia, potom sa otočila k najmenším a pochválila ich za farebné výtvyry a za to, ako pekne upratali. Sľúbila, že im za odmenu príleje do kúpeľa viac peny, a oni sa celí naradostení rozbehli do kúpeľne. „Ostatní budú v kuchyni,“ oznámila mi tesne predtým, než odišla. Spoza rohu ku mne doliehali hlasy – Terry, Lee a Billy boli zahĺbení do rozhovoru. Zišla som po dvoch schodíkoch do kuchyne.

Na linke sa chladili štyri bochníky čerstvo upečeného kváskového chleba. Billy mal v ruke zavrací pohár so smotanou a prudko ním trepal, vyrábal domáce maslo.

„Tak tu si,“ zvolal, keď ma zbadal. „Julia ťa uniesla a nikomu nič nepovedala.“

Lee zdvihol zrak od komiksu. „Kde ste boli?“

„Na pobreží.“

Šplechotavý zvuk v zaváracom pohári náhle utíchol. „Konečne,“ vzdychol Billy. Odkrútil viečko, postavil pohár na stôl a pošúchal si rameno. Všimla som si, že má na zápästí zlatý náramok, jednoduchú retiazku. Terry odkryl pokrievku obrovského hrnca a miestnosť razom naplnila vôňa paradajkovej polievky. Lee si oblízal pery a zamrmal: „Mňami-mňam.“

Terry ponalieval polievku do misiek rozložených na linke a znovu hrniec prikryl. „Billy, ako to vyzerá s maslom?“

„Ešte ho solím. Trpezlivosť, starec.“

O chvíľu sa v dverách objavila Liz. Prešla k drezu, umyla si ruky a schytila nôž na chlieb. „Tak aký bol prvý deň?“ opýtala sa ma ponad plece.

„Dobrá,“ odvetila som.

„Nemusiš to hovoriť len preto, že sme všetci tu,“ poznamenal Billy.

„Presne tak,“ prikývol Terry. „Prvé dni bývajú ťažké.“

V myšlienkach som sa vrátila k ránu, k spoločným raňajkám, k strúhaniu ceruziek, k vyučovaniu, dokonca aj k nepríjemnému okamihu, keď som pridľho civela na Leeho zlomený prsteník, a k vydesenému výrazu na jeho tvári – a usúdila som, že som odpovedala pravdivo.

„Naozaj bol dobrý,“ naliehala som.

Lee zatvoril komiks. „Zahrajme si plusy a mínusy.“

Liz dokrájala chlieb. Každý krajec vyzeral dokonale, akoby v živote nakrájala už stovky bochníkov. Odložila nôž a povedala: „Dobre, zahrajme si. Chceš ísť prvý?“

„Pre mňa bolo najväčším plusom, že som sa zoznámil s Milou. Bolo ťažké učiť sa celé dva mesiace bez učiteľky.“

Vnútro mi zalialo príjemné teplo. Tento milý chlapec sa tešil z mojej prítomnosti.

„Aj pre mňa bolo najväčším plusom, že som sa zoznámila s Milou,“ odvetila Liz. Letmo na mňa mrkla a usmiala sa. Do tváre sa mi nahrnula červeň. „Terry?“

Chceli ma naučiť surfovať, ale neznášala som šok zo studenej vody. Radšej som oddychovala na piesočnej pláži a pozerala sa na nich, ako v neoprénových kombinézach brázdia oceán. Stále ma ohromovalo, aké mám šťastie. V nedeľu sme vstávali tak zavčasu, že sa naše telá čudovali, prečo nespíme. V tme sme si prevesili cez plecيا Terryho lampáše, do fúrika sme naložili vedrá plné kvetov, ktoré pre nás pripravila Julia, v rukách sme odniesli debničky s tekvicami a kučeravým kelom, zaistili sme dvierka na korbe pikapu a vyrazili sme do Mendocina. Šinuli sme sa po kľukatej vyhlídkovej ceste a ja som vždy sedela na prostrednom sedadle. Keď šoféroval Billy, Liz sa mi opierala hlavou o plece.

V živote som nebola taká šťastná.

DAJ NA MŇA POZOR

Nina LaCour

Prvé slovenské vydanie

Vydalo vydavateľstvo CooBoo v Bratislave v roku 2022

v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o., so sídlom Mickiewiczova 9,
Bratislava, Slovenská republika.

Číslo publikácie

Zodpovedná redaktorka Eva Piarová

Technická redaktorka Lucia Jurkovičová

Z anglického originálu *Nina LaCour: Watch Over Me*, ktorý vyšiel
vo vydavateľstve Dutton Books, an imprint of Penguin Random House LLC,
New York 2020, preložila Veronika Lašová.

Návrh obálky a ilustrácie Dana Ledl

Sadzba Petra Kozáková

Tlač

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú
odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:

www.albatrosmedia.sk

eshop@albatrosmedia.sk

tel.: 02/44 45 20 46

ALBATROS **MEDIA**